Ч. 214. Субота 9 жовтня (26 вересня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

(49 засідане I. сесиї IX. періоду).

Вчерашне засідане Сойму розпочало ся о год. $10\frac{1}{2}$ відчитанем впливів.

Пос. Бойко підпирав петицию міста Жабна в справі оплат від псів. Внесене поставив пос. Долиньский в справі утвореня реальної школи в Перемишли.

Інтерпеляциї поставив пос. др. Евг. Олесницкий до ц. к. правительства: 1) в справі зарядженя ради шкільної краєвої, забороняючого в ґімназиї бережаньскій переходу руским ученикам з головного закладу до руских кляс паралельних; 2) в справі зневаги нанесеної урядником стациї зелізниці в Задвірю Рябіцким по причині представленя урядової посьвідки ґімназияльної в рускій мові; 3) в справі неправного поступованя властий шкільних що до языка викладового в школї Петрикові (пов. Тернопіль); 4) в справі надужить управителя школи народної в Старім Самборі; 5) в справі неправних відносин шкільних в Рихтичах (пов. Дрогобич).

По тім промовив Є. Е. п. Намістник др. Бобржиньский: На основі депеші, одержаної вчера з кабінетної канцеляриї Най. Пана, маю честь оповістити, що Є. ц. к. Ап. Величество зволив приняти висловлені телеґрафічно бажаня сойму з нагоди Его іменин та поручив мені, аби я соймови за те а також за его почуване льояльности висловив Его найласкавійшу подяку.

Приступлено до дневного порядку і переслано справоздане кр. Виділу про будову водних доріг до комісиї водної та ухвалено у всіх трех читанях закон про утворене громади Луковець вишнївский з розпарцельованої табулярної посїлости Вишнїв.

З черги мотивував пос. Васуиґ свое внесене в справі зміни краевого закона про двотипові учительскі семинариї. Той закон з р. 1907 накинено сільскій людности, а богато послів голосувало за ним тільки з тої причини, що був то перший закон, який управильнював справу учительских семинарий, бо перед тим їх орґанізация опирала ся на цісарскім розпорядженю. Людовцї борють ся також против двотиповости народних шкіл, які супротив змінених відносин суспільних не мають рациї єствованя. На послїдній анкеті в справі народного шкільництва всї участники згодили ся на те, що на перших чотирох степенях науки повинні бути підручники і спосіб научаня одинаковий в міских і сільских школах. Як дальшу причину поборюваня двотиповости семінарий підносить бесїдник те, що час посьвячений на науку господарства в семінариях обох типів дуже малий, а цілий ряд сільских семінарий не дістав навіть наукових средств в видї огородів і поля. Через те ріжниця між міскими і сільскими семінариями є безмірно мала і не може мати практичного значіня.

По відосланю внесеня посла Васунґа до комісиї шкільної, де вже спочило анальоґічне внесене посла Макуха, предложив референт посол Майс ім. правничої комісиї, щоби відповідно до домаганя петиций цілого ряду громад взвати правительство до утвореня повітового суду в Устю сільнім.

Дальшу точку дневного порядку, т. є. справоздане промислової комісиї про внесене пос. Баталї в справі статистики внїшної торговлї Галичини відложив п. Маршалок краєвий до найблизшого засїданя на домагане п. Олесницкого, котрий заначив, що дневний порядок нинїшного засїданя одержали посли аж нинї, а обговорювана справа єсть дуже важна, а тут не було часу над нею застановити ся.

Приступлено до дебат над справозданем комісиї промислової про дїяльність II. департаменту краєвого Виділу в справі попираня краєвого промислу.

В дискусиї забрав голос пос. Олесницкий

---

46)

Образки з подорожи по Америцї.

Після Т. Келїнґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Страшна катастрофа заскочила дня 1-го вересня о 11 год. перед полуднем місто Гінклї (Hinkley), положене при великій Північній зелїзници. Всї жителї міста старали ся з напруженем всїх сил спинити огонь, але сильний вихор роздував щораз страшнїйшу пожежу і змусив нещасливих втїкати.

Повторили ся всї ті страшні сцени, які розіграли ся підчас заглади міст Помпеї і Геркулянум: в шаленім поспіху, мов би зі страху і обави з розуму посходили, гнали мужчини, жінки і дїти до тих місць, де, як їм здавало ся, було ще можна втечи від моря полуміни. Декому й удало ся забічи до таких місць, але сотки падали на дорозї, бо дим їх душив, а відтак здогонив їх огонь і спалив. Многі могли ще забічи до калабань і багон, де пересидїли дотя, аж попря них пересунуло ся огненне море. Але многі і тут подушили ся або потопили ся або таки й поварили ся у водї, котра від тої пожежі дуже була загріла ся. Так згинули цілї родини. Инші втїкали вздовж шляху зелїзничого і на свое щасте захопили поїзд, котрий повіз їх через огненне море аж до якогось багна, де уратували ся перед пожежею, що гнала ся завзято за ними.

Страшної події дожили пасажири одного поїзду зелїзничого, котрий коло Гінклї заскочила пожежа. Поїзд той виїхав був дня 1 го вересня о 2 ій год. по полудни з міста Дюлют (Duluth), положеного на західнім кінци Горішнього озера. Зараз коли поїзд минув стацию Карльтон, дим, котрий вже цілий день вкривав цілу околицю, ставав щораз сильнїйший і сильнїйший, аж наконець стало так темно, що у ваґонах треба було лямпи засьвітити. Десять миль анґлїйских (півтретя нашої) дим став був так густий, що вже не можна було дихати. Замість вертати з поїздом назад, ті, що его вели, подвоїли скорість, щоби як найскорше доїхати до Гінклї, не прочуваючи, що жителї того міста в тій самій порі вели з огнем борбу повну розпуки. Дим щораз густїйше і густїйше збивав ся довкола поїзду; в лїсах по лївім боцї показала ся полумінь, від котрої бухало страшенною спекою. Вікна у ваґонах попукали з лоскотом, а кондуктори, що вели поїзд, і подорожні побачили зі страхом, що їдуть простісенько в страшенний огонь. В тій же хвили обступило поїзд може яких двіста почорнїлих від диму мужчин, жінок і дїтий, втїкачів, що уйшли смерти в Гінклї і шукали ратунку в поїздї. Ледви що їх забрали до ваґонів, як вже й почали чим скорше назад вертати, але тимчасом полумінь вже їх була перебігла і огонь окружив поїзд зі всїх сторін. Одинокуу можливість якогось ратунку представляло ще невеличке озеро, положене коло шляху зелїзничого, а віддалене ще кілька миль дороги; отже до того озера гнав поїзд з як найбільшою скоростию.

Спека ставала щораз страшнїйша; топники і машиніст на льокомотиві були змучені, що хвиля скакали у судник з водою і заедно поливали ся водою, щоби могли видержати на своїм становищи. Мимо того одїж на них зачала горіти. Полумінь зачала добувати ся і з під споду ваґонів під подорожними і з гори над ними а коли поїзд доїхав до цїли, стояли вже всї ваґони в полуміни. Хто ще міг, вискочив і кинув ся в озеро; але кількох подорожних зі страху таки з розуму зійшло і замість втїкати, бігли назад до горіючого лїса або не хотїли нїяк виходити з ваґона і небавком там згинули

Ті, що втекли до озера, залїзли там аж по шию у воду та ратували ся від удушеня в той спосіб, що порозтягали собі понад головами свое одїне та поливали ся взаїмно водою. Так перестояли нещасливі кілька годин у водї, від 4 год. по полуднн аж до 11 год. в ночи, коли пожежа остаточно їх минула і погасла. Ті, що перемогли катастрофу, пустились на другий день вздовж зелїзницї назад до своїх домів, з котрих лиш попіл остав ся. Вертаючи поміж згарища своїх осель, стрічали они по дорозї множество людских трупів, котрі вже нїхто не годен був розпізнати.

Кілько людий тоді згинуло, годї було обчислити, але то певно, що звиш 1000. В самім містї Гінклї згоріло, удушило ся або утопило ся звиш 250 людий, в Зендстон 60, в Покеґа-

і жадав, щоби доповнити краєву промислову комісию покликанєм до єї складу відповідного числа представителів з поміж руских промисловців і щоби в акциї коло закона краєвого банку промислового покликано до співучасти особи рускої народности з кругів промислових і фінансових.

Вкінци звернув ся ще бесідник против порушуваня комісиєю сірникового монополю. Може бути, що такий промисл був би користний для галицких фабрикантів сірників. Бесідник рішучо застерігає ся, щоби такий закон ухвалено, бо він був би тягаром для найбіднійшого населеня.

Слідуючий бесідник пос. Гальбан вказував на те, що розвиток рільництва без промислового визискуваня єго продуктів виходить на шкоду рільництва і краю. Коли рільничі продукти переробляє ся далеко, тоді рільництво іде в неволю чужинців і мусить їм дорого оплачувати ся за рільничі машини і штучні навози. Без промислу рільництво, остаюче на висшім степени, мусить підупадати, бо аж доперва промисл дає населеню силу консумцийну та забезпечує для рільництва певний збут єго продуктів. Бесідник висловлює дальше надію, що новий банк промисловий не буде мати тенденций антирільничих та що розвиток промисловий спинить залив молодіжию ґімназий Причиною галицкої нужди не єсть житє над стан а зарібки низше стану так то, що над нашим суспільним житєм панують чужинці. Бесідник звертає вкінци увагу на те, що галицка суспільність зовсім не підготовляє ся до торговельних трактатів з Румунією, тоді як Німці засновують вже свої фабрики на Буковині, щоби збувати свої продукти в Румунії і Галичині.

Пос. Макух жалів ся на те, що домашний промисл у всхідній Галичині не зазнає зовсім опіки, що більше скарбові власти роблять єму значні перепони. Хто бачив прм. вироби деревляного промислу на виставі у Львові в року 1905, а особливо прегарні різьби братів Шкрибляків, мусів набрати переконаня, що український нарід проявляє в сім напрямі визначний талан. Вироби сі находять за границею поважний збут; за причинкою проф. Із. Вовка закуплено їх за кілька тисячів корон до паризкого музея. У нас тим нїхто не займає ся, не заложено ні одної школи і мала Буковина швидше від Галичини здобула ся на таку школу деревляного промисло гуцульского. Обговоривши прочі галузи нашого домашного промислу, поставив бесідник резолюцию, якою взиває краєвий Виділ, щоби перевів основні студиї в области домашного промислу особливо що-до промислу ткацкого, килимкарского, деревляного і мосяжничого, провірив условини єго розвитку, обдумав спосіб єго орґанізациї та на найблизшій соймовій сесиї предложив відповідні внесеня.

По замкненю дискусиї і промові ґенеральних бесідників послів Левицкого і Ганчаковского закрито дискусию, а в голосованю принято внесенє комісиї і резолюцию пос. Макуха. Обі резолюциї п. Олесницкого відкинено.

По полагодженю зміни етату зелізничого бюра та ухваленю резолюциї шкільної комісиї в справі учительскої праґматики ухвалено переслати до буджетової комісиї зголошені вже давнійші наглячі внесеня в справі погорільців, попирані послами Бісом, Олесницким, Левицким, Королем, Целюхом і Сеником. Пос. Сеник вимагав крім того ще й помочи для Жидачева, про котрого пожежу вістка тілько що наспіла. Попирав єго виводи пос. Олесницкий.

На тім засїданє з огляду на брак комплєту в палаті о год. пів до 3-ої закінчено.

Слідуюче засїданє в суботу о 10-ої годині рано.

ма 25, в Скунк Ляке 29. Згинуло також богато людий, що під ту пору буля якраз на полюваню в лісах. Крім множества всіляких домашних звірят, згоріла ще й величезна маса приготовленого вже деревляного матеріялу. Так згоріло в Баронет 50 міліонів стіп, в Ґреніт Ляке 6 міліонів і т. д. оробленого дерева. Тисячі родин остались без стріхи і всякого удержаня а всі доокрестні шпиталі переповнили ся раненими.

Ось що значить червона смерть, що значить пожежа лісів в Америці!

Я ще ніколи не видів таких величавих дерев, таких величезних сосон та кедрів, понад вершки котрих їхав наш поїзд в долину, щоби відтак по довгих закрутасах завезти нас до спода тих дерев. А довкола тих велитів зеленіли ся, цвили та пахли менші дерева і корчі, такі пишні і буйні, яких я ще нігде не бачив на земли. Якіж нужденні були ліси Скалистих гір супротив сих лісів в Каліфорнії і Ореґоні! Але завсігди було в сім мори дерев бодай одно місце, з котрого піднимала ся біла хмара диму аж до неба, де червона полумінь перекидала ся з гилки на гилку і від часу до часу пожирала в споді тих велитів так, що они ломили ся з лоскотом а падаючи на землю розкидали огонь ще на сусідні дерева. Під вечер сьвітили ся ті огні мов які огні радости, запалені з нагоди якогось торжества.

Серед таких обставин я рад був, що ми під вечер виїхали з тих лісів і добре управленою долиною спускали ся щораз низше. Села з пишними фармерскими домами лежали майже укриті в садах, підчас коли межи ними тягнули ся безконечні поля зі збіжем. Щоби звабити поселенців, жителі сеї долини повисували из дверцях вози, на котрих лежали повироблювані з ріжнобарвної паперової маси величезних розмірів плоди їх земли як: яблока, грушки, банани і т. д., а коло них були уставлені великі таблиці, що представляли статистично величину управляної площі і добуток із жнива. Як то дивно, подумав я собі, тут голодує земля з браку людий а там, лиш кілька миль звідси, душать ся в вонючих господах зіпхані на купу зайшлі люди, що раді би бодай трошки більше роздобути для себе місця, бодай трошки більше сьвітла, а що ще гірше тисячі безробітних лежать в ночи на публичних площах, бо не мають чим заплатити собі нічліг в якійсь господі. Як легко могла би Америка, тота незміримо богата Америка обом сторонам а тим самим і собі помочи, як щасливими могла би она поробити множество своїх горожан, як би она під взглядом социяльним не була така бездушна. А то кличем янкесів єсть все ще: Нехай буде, як бувало.

Я все ще не вийшов був з тих сторін, де горіли ліси, коли наш поїзд другого дня рано станув в Портленді, столици удільної держави Ореґону. Місто се, як впрочім многі американьскі, недавне, але розрастало ся по американьски. Положене над рікою Вілламет мало оно в 1880 р. лиш звиш 17.000 жителів, але вже в десять літ опісля було в нїм більше як 60.000 людий. Кажуть, що гори Каскади творять живописне тло міста, але я видів лиш ряди домів як на шахівници фіґурки а над ними зовсім як в Сан Франціско якусь мраку, що застанила всякий вигляд в дальші сторони. Лиш тут не була справдешна мрака а гризучий в очи жовтавий дим, що походив із горіючих в охрестности лісів. Як би відповідно до того побачив я зараз коло двірця цілий ряд погорівших домів, а тутешні люди розповідали мені, що пожежі в сім місті, збудованім майже лиш із самого дерева, то річ дуже звичайна.

Розуміє ся, що Портленд жиє понайбільшій части лиш з дерева; я видів на єго двірци товаровім віз коло воза повен клеців, з котрих деякі так великі своїм обємом як мала хатчина, а не далеко від сих возів видів я й тартак, що пожирав клеци з тих возів одним за другим. Та й численні пароходи, що стояли вздовж берегів ріки Віллямет, набирали також дерево; они пливуть 15 кільометрів долі водою аж заплинуть до ріки Колюмбія а сею дістають ся відтак до моря. Впрочім не знайшов я в Портленді нічого замітнійшого; обійшовши місто, переконав ся я, що й оно держить ся строго взірця американьских міст і ділить ся на три головні части, на місто торговельне з дерихмарами, на місто богачів з красними вілями і місто чиншеве з домами один як другий а котрі лиш по їх числах можна розпізнати; сї послідні збудовані тут з дерева.

Під вечер сидів я вже знову в поїзді, котрий тепер віз мене на всхід вздовж ріки Колюмбії. Радість брала дивити ся на таку велику ріку а я ще більше зрадів, коли по другім боці побачив гори такі величаві і красні як в моїх рідних сторонах. Я аж не міг на них надивити ся. Але що то за чорти, що на березі присідали в зеленій траві а відтак з голосним реготом бігли за нашим поїздом. Я придивив ся їм близше і пізнав, що то були япаньскі кулі, котрі тут по роботі забавляли ся на свій лад. (Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 8 жовтня 1909.

— **Відзначенє.** Є. В. Цїсар надав старшому комісареви сторожі скарбової I кл. Теофілеви Дудрикеви, при нагоді перенесеня его в сталий стан спочинку титул радника цїсарск го з увільненєм від такси.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Міністер просьвіти іменував Фел. Длугошевского учителем в мужескій учит. семинариї в Старім Санчи, а О. Кульчицку в женьскій учит. семинариї в Перемишли. — Краєва Рада шкільна іменувала Вас. Гафтковича заступником учителя в муж. учит. семинариї в Тернополи і перенесла Вас. Гарасимчука, учителя рускої ґімназиї у Львові, до женьскої учит. семинариї у Львові. — Львівский висший суд краєвий іменував канцелїстів: Николая Паранкевича в Станиславові і Ігн. Кікеніса в Бібрці офіциялами канцелярийними ad personam з полишенєм їх в дотеперішних місцях службових.

— **Нові стациї телеґрафічні.** З днем 12 жовтня отвирає ся при ц. к. почтовім уряді в Поникві, брідского повіта телеґрафічну стацию з обмеженою денною службою, а таку саму стацию отвирає ся з днем 15 жовтня с. р. при ц. к. уряді почтовім в Ріпинцях бучацкого пов.

— **Іспит кваліфікацийний** на півців церковних відбуде ся 20 с. м. о 4 год. по полудни в канцеляриї архикатедр. уряду парох. у Львові. Наміряючі віддати ся сему іспитови мають внести до Всесьв. і Впр. митроп. конзисториї в речинци до 16 с. м. свої поданя, заосмотрені в 1) сьвідоцтво хрещеня, 2) сьвідоцтво шкільне, 3) сьвідоцтво моральности і де та у кого побирали науку співу церковного і ритуалів.

— **Месть з безмежної глупоти.** З Олеська доносять про таку подію: В ночи з дня 2 на 3 с. м. розкинув хтось вздовж одної улиці міста, ведучої до ринку хліб, змішаний зі стрихніною, від чого згинуло 8 псів, 3 коти, 4 курки і 3 миши. Має то бути месть якогось панка, котрого жінку день перед тим якийсь пес покусав. В справі сїй веде ся судове слідство, бо той, хто в своїй злобі в той спосіб мстив ся, наробив не лиш шкоди зовсім невинним людем, але ще й виставив на небезпечність житє людске, бо як легко могла якась бідна дитина або якийсь жебрак знайшовши кусник хліба на улици, з'їсти єго з голоду і отроїти ся.

— **Спроневіренє.** До краківскої дирекциї полициї наспіло з Мельця телеграфічне донесенє взиваюче до вислідженя касиєра тамошного Товариства задаткового, котрий допустив ся спроневіреня. Висота спроневіреної суми буде стверджена аж по переведеню ревізиї книг і каси. Говорять однак, що вже тепер брак 30.000 К.

— **Нагла смерть в поїзді.** Онегди в ночи в поїзді особовім ч. 17 помер нагло межи стациями Радимном а Перемишлем в наслідок недуги легких Филип Ернст, 17 літний син Якова, власти-

теля реальности в Мікульсдорфі коло Огини. По ствердженю смерти лікарем зелїзничим дром Пордесом, відставлено тіло до трупарні на перемискім кладовищи.

— **Загадочна справа.** В помешканю при ул. Голуховских ч. 3 занедужав оногди в ночи серед проявів отроєня 33 літний Петро Беньовский, слуга готелевий. Поготівля ратункова застала его в непритомнім станї. По виполоканю ему жолудка відставлено его до шпиталю. В помешканю знайшов лїкар фляшинку зі стрихнїною. По привезеню Беньовского до шпиталю відзискав він там притомність а запитаний, що ему стало ся, відповів, що якась служниця почастувала его вечером горівкою і він небавком по випитю тої горівки занедужав. Повідомлена о тім полїция забрала фляшинку зі стрихнїною і розвела доходженя.

— **Нещасливі пригоди.** Оногди по полудни ішов Краківскою улицею Абрамко Шляфрок. Нараз якийсь чоловік перейшов попри него так скоро, що аж потрутив его, а Шляфрок упав так нещасливо, що звихнув собі лїве рамя і вдарив головою об край тротоара так тяжко, що ему аж голова розпукла ся. В станї непритомнім відвезено его до шпиталю. — Оногди около 10 год. рано наїхав якийсь візник з Клепарова на 45-лїтну няньку Ленцку, котра мала на руцї 11-місячне немовлятко. Нянька з дитиною упала і потовкли ся. Візник дав бабі 4 К відшкодованя і справа закінчила ся на місци. — В ночи з вторка на середу коло стациї зелїзничої в Щирци переїхав поїзд на смерть якогось селянина, незнаного по імени. — В Ляшках, пов. ярославского підчас молоченя збіжа у селянина Ст. Б. вола кераговою молотїльнею впала в наслїдок власної неосторожности 8-лїтна Кася Скалубівна на триби керату і покалїчила ся так тяжко, що згинула на місци.

— **Огнї.** Ві второк в полудне вибух в Ямници огонь в стодолї селянина Іваночка. Від того займили ся й сусїдні будинки та згоріло загалом 30 загород. Будинки були обезпечені в „Днїстрі". — З Жидачева доносять, що там вчера вибух огонь, котрий знищив часть міста. — В Петрикові коло Тернополя згоріло мин. суботи 6 господарств селяньских, будинок шкільний і польска читальня „Тов. шк. людов." В огни згорів голова тоїж читальнї Фелїкс Жолиньский, старший, котрий хотів вирагувати свиню з горішного хліва. — В Рабцї вижеї коло Хабівки згорів оногди паровий тартак Адольфа Леві з Відня. Шкода виносить около 300 тисячів корон.

— **Смерть в купели.** Вчера вечером дано знати на полїцию, що в домі при ул. Янівскій ч. 82 знаходить ся труп женщини, яка ще в середу померла. Висланий на місце урядник полїцийний ствердив що слїдує. Павлина з Костиляків Содор, лїт 32, жінка зарібника, з котрим однак не жила, з фаху шевчка, мешкаюча зі своїм батьком в згаданім домі, нездужала вже від довшого часу на ревматизм і для того робила собі що другий день горячу купіль з сіркою. Отже й в середу замкнувши сь в хатї, зробила собі купіль. Коли батько о 7. год. вернув домів, застав двері замкнені. Занепокоєний добув ся вікном до середини і застав доньку неживу у водї. Він вийняв єї і при помочи сусїдів старав ся привести єї до житя але надармо. Лїкар міский др. Доліньский, котрий прийшов з делеґатом комісарияту, не міг сконстатувати причини смерти. Содорова дістала мабуть в купели атаку епілептичного і утопила ся. Тіло відставлено до заведеня судової медицини в цїли переведеня обдукциї.

— **Дрібні вісти.** Вчерашної ночи дало ся почути в Реджджо ді Калябрия сильне землетрясенє і викликало переполох серед тамошних жителїв. — Коло Галїфаксу в північній Америцї стовкнули ся два поїзди і один з них станув в полуміни. Згинуло 40 людий. — П. Ґіклова з Копичинець згубила у Львові на площи Академічній шкіряну торбинку з поляресом і грішми а Анна Дмитришин згубила судові документи з суду в Буківску. — Яков Шульберґ у Львові і Юда Пістрайх в Монастириска, купцї, що торгували сукном, збанкротували. — Властитель парового млина в Сморжеві, брідского повіта, Ляндав, збанкротував. Кажуть, що в самих Бродах був винен 50.000 К. — Син звістного ческого полїтика Володислава Ґреґра, спроневіривши векслї на суму 200.000 К, втїк до Америки. — Соймова комісия буджетова підвисшила дотацию для „Просьвіти" о 5000 К а обществу Качковского признала 5000 К. — В Шептичах, рудецкого повіта, відбуде ся дня 10 с. м., в неділю отворенє нового „Сокола" а зборах інструктор зі Львова переведе курс пожарництва. Всї сусїдні „Соколи" мають явити ся точно о 1 год. в Шептичах. — При посьвяченю прапора рогатиньского „Сокола" зложено звиш 400 кор. для тогож „Сокола". — В Киеві занедужало від 21 серпня до 16 вересня 40 осіб на холеру а померло 15. — П. Володимир Валявский, сотрудник „Галичанина", надаючи на головній почтї рекомендований лист, лишив на пульпітї поляреє, в котрім було 50 до 70 К, векслї і всїлякі записки. Поляреc пропав з цїлим змістом. — На площи Голуховских знайдено мішок вівса а на ул. Жовківскій паспорт російский на імя Теодора Лукова.

— **Манїя процесованя** се одно з найбільших нещасть, які переслїдують Галичину. Щоби пізнати шкоду, яку заподіває та суспільна хиба, сьвідчать статистичні обчисленя, з котрих виходить, що в самій Галичинї більше є процесів річно ніж у всїх иншах краях монархії разом. В 1906 р. внесено до галицких судів 728.943 дрібничних позвів, підчас коли число таких самих позвів у всїх инших краях монархії виносило в тім самім часї лише 404.045. Отже в Галичинї внесено в 1906 р. о 234.898 дрібних позвів більше ніж у всїх инших краях монархії разом, хотяй населенє Галичини виносить около 8 міліонів супротив 20 міліонів населеня инших країв монархії. Жалоб за нарушенє стану посїданя внесено в Галичинї в тім самім часї 20.002, в инших краях лише 7.676, отже в самій Галичинї о 12.336. більше. Жалоб за нарушенє чести вплинуло в Галичинї в 1906 р. кругло 900.000, міжтим коли у всїх инших краях разом вплинуло їх лише 539 400, отже самих жалоб о обиду чести внесено в Галичинї в 1906 р. о 349.600 більше, ніж в цїлій монархії. Не можна означити, кілько коштує процес переведений судом, бо се зависить від дуже многих обставин, однак сьміло можна сказати, що часто кошти процесу перевисшають дуже значно вартість спірної річи. З огляду на кошта стемплів, котрі при кінцевій ухвалї процесу о нарушенє виносять 8 корон, а найнизші адвокатскі кошта, котрі судия при дрібничним спорі признати мусить у висотї 5·38 корон, а в спорі о нарушенє 10·18, можна приняти, числячи дуже низько, кошти одного дрібничного процесу пересічно на 6 кор., а одного процесу о оборону чести 4 кор., а вкінци кошти о нарушенє посїданя 20 корон. Числячи в Галичинї річно 728 993 дрібничних процесів лише по 6 корон, одержимо квоту 4,373.658 корон. Числячи дальше 900.000 спорів о образу чести по 4 корони, одержуємо квоту 3,600.000 корон. Числячи вкінци 20.000 процесів о нарушенє в посїданю по 20 корон, одержимо 400.000 корон. З доданя тих квот виходить, що населенє Галичини видає на ті процеси, не числячи инших, величезну квоту 8,373 658 (майже девять міліонів) корон.

Телеграми.

Віденъ 8 жовтня. „W. Ztg." оголосила санкцию законів краєвих, дозволяючих на побір оплат громадских від спіритусових напитків, між иншими громадам Ясликса (сяніцкого повіта) і Бучач.

Будапешт 8 жовтня. Парлямент угорский відбув нинї коротке засїданє. З міністрів явив ся лиш Кошут. Зроблено ему овацию. Лавки партиї людової і конституцийної були майже пусті. По виборі комісиї засїданє закрито; слїдуюче назначено на завтра.

Париж 8 жовтня. Міністер завізвав ґенерала Д'Амад, щоби оправдав ся з причини розмови оголошеної в „Matin" о операциях іспаньского войска в Марокку.

Петербург 8 жовтня. Після вістий з добре поінформованого жерела, цар Николай вибере ся в найблизшім часї до Італії в гостину до короля Віктора Емануіла. Цар, котрого буде супровожати Ізвольский, поїде кажуть, сухим путем через Київ.

Париж 8 жовтня. Іспанія поручила вчера своїм заступникам на европейских дворах повідомити правительства, що не має зовсїм наміру розширяти проґрами своєї діяльности в Марокку. Також париский амбасадор іспаньский предложив француском правительству урядово подібну заяву.

Остроленка 8 жовтня. Спустив ся тут щасливо під містом американьский бальон, котрий летїв з Ціріху. Воздухоплавець, котрого власти місцеві арештували, звернув ся до американьскої амбасади в Петербурзї з просьбою о інтервенцию.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після час. середно-европейского.

Замітка. Поїзди посьпішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненим числом мінутовим.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **$2^{\underline{30}}$**, $5^{\underline{50}}$, 7·25, **$8^{\underline{55}}$**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **$8^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **$2^{\underline{15}}$**, 5·40, 10^{30}.
З Черновець: **$12^{\underline{20}}$**, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, **$2^{\underline{05}}$**, 5·58, **6^{40}**, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, $10^{\underline{12}}$.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), $9^{\underline{39}}$.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), $8^{\underline{21}}$.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брюхович:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 8·15, $8^{\underline{2?}}$
" $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
" $^{1}/_{7}$ до $^{30}/_{9}$ 5·20.
в недїлї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в недїлї і р. к. сьвята: від $^{2}/_{5}$ до $^{12}/_{9}$ $10·\underline{10}$
Зі Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.
З Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **$12^{\underline{45}}$**, $3^{\underline{50}}$, **$8^{\underline{25}}$**, 8·40, **$2^{\underline{45}}$**, 3·30*), $6^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, $11·\underline{15}$
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.
До Черновець: **$2^{\underline{50}}$**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), $10·\underline{38}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї
До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, $11·\underline{25}$.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10^{\underline{45}}$.
До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$ *)
*) до Рави руск. (лиш в недїлї).
До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).